

Datum

10 MAART 2014

Van

Ons kenmerk

SBK/89075/EvH

Uw kenmerk

2013-0000164981

Pagina

1 van 2

Postbus 58285, 1040 HG Amsterdam

Aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
De heer mr. dr. L.F. Asscher
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Onderwerp

Uitvoeringstoets Verzamelwet SZW 2014

Geachte heer Asscher,

Met uw brief van 19 december 2013 hebt u UWV verzocht een uitvoeringstoets uit te brengen op bovengenoemd wetsvoorstel.

U verzoekt UWV het ontwerpbesluit te beoordelen op uitvoerbaarheid. Graag verneemt u daartoe van UWV een reactie op de volgende vragen:

- Is het voorstel uitvoerbaar? Zo ja, onder welke voorwaarden?
- Is het voorstel handhaafbaar? Zo ja, onder welke voorwaarden?
- Kunt u de invoering realiseren op de beoogde datum van invoering?
- Wat zijn de financiële effecten van het wetsvoorstel op de uitvoeringskosten (eenmalig en structureel)?

Met deze brief voldoen we aan uw verzoek. In deze brief laten we de vereenvoudigingsvoorstellen voor de WAO buiten beschouwing. De afstemming met uw ambtenaren over deze voorstellen is nog niet afgerond. Daardoor is het voor ons niet mogelijk gebleken deze voorstellen op uitvoerbaarheid en financiële effecten te beoordelen. Met uw ambtenaren is afgesproken dat wij u hier in een later stadium alsnog over zullen informeren.

De overige onderdelen van het conceptwetsvoorstel zijn uitvoerbaar en handhaafbaar. De beoogde ingangsdatum van 1 januari 2015 is daarbij haalbaar. Daarbij wijzen we u wel op de wenselijkheid op onderdelen een afwijkende ingangsdatum te bepalen. Hier gaan we in de bijgevoegde uitvoeringstoets nader op in.

In de U-toets wordt geconstateerd dat de verschillen tussen de behandeling als starter van zelfstandigen en freelancers toenemen. Dit terwijl de regelgeving ten aanzien van verschillende vormen van zelfstandigheid voor veel burgers nu al nauwelijks te begrijpen is.

Om die reden zou een hardheidsclausule voor startende zelfstandigen die in de periode vóór de WW een evident onbedoelde fout hebben gemaakt, enig soelaas kunnen bieden. Graag verkennen we samen met uw ambtenaren de mogelijkheden van een dergelijke constructie.

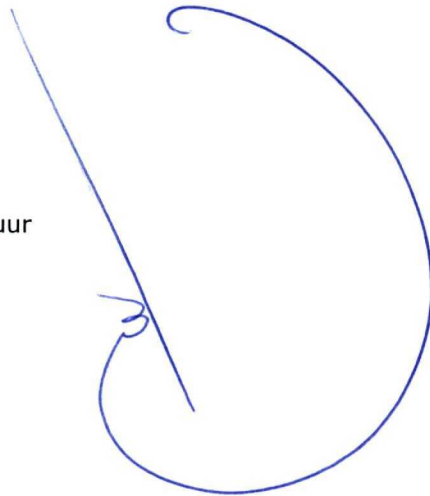
De beoordeelde onderdelen van het voorstel hebben nauwelijks gevolgen voor de uitvoeringskosten. De incidentele kosten bedragen ongeveer € 90.000. Op de structurele kosten is geen effect waarneembaar. Hierbij geldt als aanname dat u de voorstellen op het onderdeel van artikel 8 en 20 WW overneemt.

De afgelopen weken heeft er nog afstemming plaatsgevonden met medewerkers van uw ministerie over de mogelijkheid enkele onderdelen aan het wetsvoorstel toe te voegen. Het gaat vooral om technische wijzigingen en een enkele aanpassing waarvan het om uitvoeringstechnische redenen wenselijk is deze alsnog in het voorstel op te nemen. In de bijgevoegde integrale uitvoeringstoets gaan we nader op deze voorstellen in.

We zien uw reactie op de u-toets en onze aanvullende voorstellen met belangstelling tegemoet.

Hoogachtend,

mr. drs. B.J. Bruins
Voorzitter Raad van Bestuur

Uitvoeringstoets Verzamelwet 2014

UWV

5 maart 2014

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
1 Samenvattend oordeel uitvoerbaarheid	4
2 Uitvoerbaarheid.....	5
2.1 Art. 8 en 20 WW	5
2.2 Overige onderwerpen	8
3 Uitvoeringskosten.....	9
Bijlage: Wetstechnisch en juridisch commentaar	10
Onderdeel artikel 8 en 20 WW.....	10
Overige onderdelen.....	15
Suggesties voor de Verzamelwet 2014	15

Inleiding

Op 23 december 2013 heeft UWV het verzoek van de minister van SZW ontvangen (kenmerk 2013-0000164981) de Verzamelwet 2014 SZW te beoordelen op uitvoerbaarheid. In de brief wordt een reactie gevraagd op de volgende punten:

- Is het voorstel uitvoerbaar? Zo ja, onder welke voorwaarden?
- Is het voorstel handhaafbaar? Zo ja, onder welke voorwaarden?
- Kunt u de invoering realiseren op de beoogde datum van invoering?
- Wat zijn de financiële effecten van het wetsvoorstel op de uitvoeringskosten (eenmalig en structureel)?

Voor de uitvoeringstoets hebben we het voorstel opgeknipt in drie onderdelen:

1. Vereenvoudigingsvoorstellen WAO (afschaffen verkorte wachttijd en inkomstenkorting)
2. Wijzigingen artikelen 8 en 20 WW (gedeeltelijk herkrijgen werknemerschap, korting inkomsten APPA)
3. Overige onderdelen (o.a. elektronische dienstverlening, arbeidsverledeneis WW)

Doordat we niet tijdig konden beschikken over wetteksten op het onderdeel Vereenvoudiging blijft dit onderdeel buiten deze uitvoeringstoets. Op een later moment zullen we nader ingaan op de uitvoerbaarheid en de financiële effecten van deze voorstellen. In deze uitvoeringstoets beperken we ons tot de overige onderdelen van het wetsvoorstel.

In hoofdstuk 1 van deze u-toets geven wij ons samenvattend oordeel over de uitvoerbaarheid van het voorstel. Vervolgens gaan wij in hoofdstuk 2 in op de uitvoerbaarheid van de verschillende onderdelen van het wetsvoorstel. In een aparte bijlage geven wij ons wetstechnisch en juridisch commentaar op het ontwerpbesluit. Tot slot doen we nog enkele suggestie voor onderwerpen waarvan uit afstemming met uw ambtenaren is gebleken dat het wenselijk is deze onderdelen nog in het wetsvoorstel te verwerken. In de beoordeling van de uitvoerbaarheid, haalbaarheid en financiële effecten is er al rekening mee gehouden dat deze onderwerpen alsnog in het wetsvoorstel zullen worden opgenomen. Daarnaast hebben we ambtelijk suggesties gedeeld voor toekomstige wetgevingstrajecten. We willen hier bij gelegenheid graag verder over spreken.

1 Samenvattend oordeel uitvoerbaarheid

De verzamelwet is een bekend fenomeen. Periodiek wordt bestaande wetgeving aangepast op technische onvolkomenheden. Ook is de gelegenheid zgn. 'klein beleid' te realiseren. Dergelijke aanpassingen hebben weinig tot geen impact op de uitvoering door UWV. Dat geldt ook voor de voorstellen die onderdeel uitmaken van deze u-toets.

Het conceptwetsvoorstel is uitvoerbaar en handhaafbaar. Voor wat betreft de handhaafbaarheid benoemen wij het volgende risico: als gevolg van de wijziging van artikel 8 kan het voor de klant gunstiger zijn om zich te presenteren als verrichter van overige niet- verzekeringsplichtige arbeid (freelancer) dan zich als zelfstandige te presenteren. Daarom zullen we waar nodig de instructies op dit punt aanscherpen. Daarbij zou een hardheidsclausule soelaas kunnen bieden voor de mensen die voorafgaand aan de WW een verkeerde vorm van zelfstandigheid hebben gekozen en met onevenredige gevolgen voor de WW-uitkering worden geconfronteerd. Hierover willen we graag in gesprek met uw ambtenaren.

De beoogde ingangsdatum is haalbaar. Op het onderdeel van artikel 8 en 20 WW geven we u in overwegingen op punten voor een andere ingangsdatum te kiezen. In hoofdstuk 2 gaan we hier nader op in.

De consequenties voor de uitvoeringskosten zijn beperkt. Voor de structurele kosten verwachten we geen effect. Aan incidentele kosten ramen we een bedrag van ongeveer €90.000. Bij het maken van de raming is er van uitgegaan dat de voorstellen m.b.t. de uitvoering van artikel 8 en 20 WW worden overgenomen.

Hierbij willen we er op wijzen dat hierin geen rekening is gehouden met de vereenvoudigingsvoorstellen WAO, die een verlaging van de structurele uitvoeringskosten tot gevolg hebben.

UWV doet nog enkele voorstellen om onderdelen aan het huidige conceptwetsvoorstel toe te voegen. Deze zijn opgenomen in de afsluitende paragraaf van de juridische bijlage. Het betreft inhoudelijke voorstellen die zijn afgestemd met het ministerie. Met deze voorstellen kunnen knelpunten in de huidige uitvoering door UWV worden weggenomen. Ook doen we nog voorstellen van technische aard. Bij het uitvoeren van de u-toets heeft UWV rekening gehouden met deze voorstellen.

2 Uitvoerbaarheid

2.1 Art. 8 en 20 WW

2.1.1 Aanleiding

UWV heeft op 19 december 2013 een verzoek ontvangen een uitvoeringstoets uit te brengen op het wetsvoorstel wijziging artikel 8 WW in samenhang met artikel 20 WW. Deze wijziging maakt onderdeel uit van de Verzamelwet, waarvan de beoogde ingangsdatum 1 januari 2015 is.

In artikel 8 WW staat beschreven binnen welke termijn de werknemer zijn hoedanigheid van werknemer kan behouden, herkrijgen en verliezen nadat hij is gaan werken buiten dienstbetrekking (dit is werken als zelfstandige, het verrichten van een politieke functie of het verrichten van overige niet verzekeringsplichtige arbeid).

Ingeval men buiten dienstbetrekking gaat werken bestaat over de gewerkte uren in een week geen recht op uitkering en verliest de klant de hoedanigheid van werknemer. Gelet op artikel 20 lid 2 wordt de beëindiging van het recht op uitkering beoordeeld per kalenderweek.

Bij herleving van de uitkering zijn verschillende situaties te onderscheiden:

1. Voor degene die is gestart nadat de werkzaamheden in dienstbetrekking zijn beëindigd kan de WW-uitkering alleen herleven wanneer men geheel en definitief stopt met het verrichten van werkzaamheden (wanneer de starter in een week meer uren gaat werken verliest hij voor de resterende WW-periode voor dat meerdere deel zijn recht op uitkering ook al gaat hij een week later weer minder werken).
NB: dit geldt dus ook voor degene die als zelfstandige is gestart nadat het werken in dienstbetrekking is gestopt bijvoorbeeld tijdens een periode van non actief of opzegtermijn.
2. Voor degene die voordat hij in de WW kwam naast zijn werk als werknemer al als zelfstandige werkte geldt dat de WW-uitkering 'meebeweegt' met het aantal uren (exclusief de vrij te laten uren) dat als zelfstandige wordt gewerkt. Bij minder uren werken wordt de uitkering weer hoger.
3. Voor degenen die overige niet verzekeringsplichtige arbeid verrichten geldt ook dat de WW-uitkering 'meebeweegt' met het aantal uren (exclusief de vrij te laten uren) dat wordt gewerkt. Bij minder uren werken wordt de uitkering weer hoger.
4. Politieke ambtsdragers is een bijzondere categorie en voor hen geldt dat voor elke functie een aantal uren is vastgesteld. Zo wordt een wethouder in een gemeente tot 14.000 inwoners geacht 28 uur per week aan zijn politieke werk te besteden. Die uren worden gekort op de uitkering. In overleg met de klant kan onderbouwd van de inschatting worden afgeweken.

In augustus 2012 heeft de Centrale Raad van Beroep uitgesproken dat bij iedereen die niet verzekeringsplichtige arbeid verricht het hergeven van werknemerschap alleen mogelijk is als iemand geheel en definitief stopt met de werkzaamheden.

Het verrichten van overige niet verzekeringsplichtige arbeid (wat ook kan gaan om zeer kleine, tijdelijke opdrachten) wordt hierdoor behoorlijk ontmoedigd. Elk gewerkt uur wordt dan immers blijvend gekort op de WW-uitkering en kan niet meer herleven als de opdracht is afgelopen. SZW acht dit niet wenselijk¹.

¹ Gedachte bij het volledig vervallen van de WW-uitkering bij (startende) zelfstandigen voor de uren dat men meer gaat werken is dat een zelfstandig ondernemer bewust kiest voor het ondernemerschap en bijbehorend ondernemersrisico.

2.1.2 Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Hieronder zetten we de wijzigingen op een rij. Daarbij zijn de wijzigingen met gevolg voor de uitvoering van de WW door UWV vet gearceerd. Geregeld wordt dat:

1. voor degenen die als zelfstandige starten vanuit de WW herleving alleen kan plaatsvinden wanneer men geheel en definitief stopt met het verrichten van werkzaamheden. Dit is conform de huidige wetgeving.
2. **de herleving bij zelfstandigen die voordat de werkzaamheden in dienstbetrekking zijn beëindigd zijn gestart als zelfstandige wijzigt zoals door de CRvB bepaald; er is geen sprake meer van dat de uren "meebewegen". Dit is een wijziging in de uitvoering.**
3. in de situatie dat er al werkzaamheden in bedrijf of als zelfstandige werden verricht voordat de werkzaamheden in dienstbetrekking zijn beëindigd, behoeven alleen de uren die de werknemer tijdens de uitkering meer is gaan werken als zelfstandige volledig beëindigd te worden om de hoedanigheid van werknemer te herkrijgen. In de uitvoering wordt al zo gehandeld. SZW heeft met opname in artikel 8 voldaan aan ons verzoek deze handelwijze te legitimeren. De uitvoering blijft ongewijzigd.
4. de herleving voor degenen die overige niet verzekeringsplichtige arbeid verrichten ongewijzigd blijft. De uren blijven "meebewegen". Dit wijkt af van de mening van de CRvB. De uitvoering blijft ongewijzigd.
5. de herleving voor de politieke ambtsdragers geen wijziging ondergaat.
6. **de uren die buiten dienstbetrekking worden verricht vanaf 1-1-2015 vastgesteld worden op basis van het gemiddeld aantal gewerkte uren in een periode van 4 weken². Een gemiddelde van 4 weken geeft een realistischer beeld ingeval wisselend wordt gewerkt. Het UWV sluit aan bij de betaalfrequentie van de betreffende WW-gerechtigde om te bepalen over welke vier aaneengesloten kalenderweken naar het gemiddeld aantal gewerkte uren over die periode wordt gekeken.**

De wijziging heeft geen grote invloed op de uitvoering. In de gevallen waarin men reeds voor einde van de dienstbetrekking werkzaamheden als zelfstandige verrichtte moet nu alsnog het strengere regime van de CRvB toegepast worden. Artikel 8 regelt dat er voor de overige gevallen geen wijziging optreedt. Deze wijziging is uitvoerbaar en handhaafbaar.

Het voorstel artikel 20 aan te passen waardoor de beoordeling van het verlies van werknemerschap niet langer plaatsvindt per kalenderweek, maar over een periode van vier aaneengesloten kalenderweken is eveneens uitvoerbaar en handhaafbaar.

2.1.3 Haalbaarheid invoeringsdatum

De beoogde datum inwerkingtreding is 1-1-2015. Dit is voor alle onderdelen realiseerbaar. Voor sommige onderdelen stellen wij een eerdere datum voor. De reden daarvoor is de uitspraak van de CRvB d.d. augustus 2012.

Daarbij hoort een afbouw van de WW indien er meer uren gewerkt gaat worden. Dat er in een periode daarna minder werk is komt voor risico van de zelfstandige. Bovendien tellen bij zelfstandig werk alle gewerkte uren mee. Ook het verwerven van opdrachten. In een stille tijd zal daar dan meer tijd in gaan zitten.

² Het gemiddeld aantal als zelfstandige gewerkte uren wordt vanaf 1-7-2015 o.g.v. het wetsvoorstel Werk en Zekerheid uitgaande van de in een maand gewerkte uren omgerekend naar een fictief inkomen. Dit fictief inkomen wordt op de maanduitkering in mindering gebracht. Voor politieke ambtsdragers wordt vanaf 1-7-2015 uitgegaan van de bezoldiging per maand.

Bij nieuwe jurisprudentie van de CRvB in casu de uitspraak van augustus 2012 geldt dat deze zo snel mogelijk wordt toegepast op nieuwe gevallen. Omdat een deel van de uitspraak ongewenste gevolgen heeft, is de uitvoering niet direct aangepast. De nu voorgestelde wijzigingen zijn deels reparatie van de gevolgen van de uitspraak en deels het wettelijk vaststellen van een gunstiger kortingssystematiek.

Ook dat is reden voor een afwijkende ingangsdatum of een besluit de uitvoering ongewijzigd te laten. Immers anticiperen op toekomstige wetgeving is toegestaan indien de nieuwe wetgeving ten gunste van de klant is.

Andere ingangsdatum

Hierna doen wij een aantal voorstellen met betrekking tot de ingangsdata, in de bijgevoegde juridische bijlage staan de juridische onderbouwing en de tekstvoorstellen met betrekking tot artikel 8 en 20 WW.

Het gaat hierbij om twee aspecten van artikel 8:

1. Het hergeven van de hoedanigheid van werknemer
2. Toepassen van de vier weken systematiek

Het hergeven van de hoedanigheid van werknemer

Bij degene die overige niet verzekeringsplichtige arbeid verricht (vrij taalgebruik: de freelancers) en waarbij de uren met de uitkering "meebewegen" treedt in de uitvoering geen wijziging op. Anticiperen prevaleert boven de uitspraak van de CRvB.

De zelfstandige die reeds voor de 1^e WW-dag als zelfstandige werkte komt onder hetzelfde regime dat nu wordt toegepast op starters vanuit de WW d.w.z. de uren boven de vrij te laten uren bewegen niet langer mee. Op dit punt zullen wij de uitvoering z.s.m. moeten aanpassen. Tot 1-1-2015 o.g.v. de uitspraak van de CRvB en vanaf die datum o.g.v. de wet.

Wij kunnen die wijziging realiseren per 1 juli 2014.

Conform bestendige beleidslijn vindt naar aanleiding van uitspraken van de CRvB geen correctie met terugwerkende kracht plaats.

Wij passen de uitspraak van de CRvB alleen toe bij personen met een oudste WW-recht dat ontstaan is op en na 1-7-2014. Vanwege gewekte verwachtingen en daarop afgestemd gedrag van de klant is er geen aanleiding op de lopende gevallen de nieuwe systematiek van urenkorting toe te passen.

Toepassen van de 4 weken systematiek(i.r.t. art. 20 WW)

We onderscheiden drie groepen:

1. (startende) zelfstandigen

SZW stelt voor uit te gaan van het gemiddeld aantal gewerkte uren in een periode van 4 weken. Dit houdt verband met de tot 1-7-2015 geldende betalingssystematiek van 4 weken in de WW. Het gemiddeld aantal gewerkte uren per vier weken wordt dan gekort op de weken gelegen in het betreffende betalingstijdvak. Dit geeft een reëler beeld van de werkomvang en is gunstig voor de klant. Immers hij verliest zijn uitkering niet definitief voor het aantal uren dat hij in een week meer werkt.

Wij stellen voor te anticiperen op de nieuwe wetgeving en achten invoering per 1-7-2014 realiseerbaar. De feitelijke toepassing vindt dan plaats per het eerstvolgende betalingstijdvak na datum inwerkingtreding.

2. Verrichten overige niet verzekeringsplichtige arbeid

Na 6 maanden eindigt de uitkering definitief voor de gemiddeld gewerkte uren en kan geen herleving meer plaatsvinden. Bij de beoordeling daarvan wordt net als nu getoetst op de uren per week. Bij onderbreking van de werkzaamheden langer dan een week begint de periode van 6 maanden opnieuw te lopen. Ook voor deze categorie is het gunstig om uit te gaan van een gemiddelde per 4 weken en kan geanticipeerd worden op de nieuwe wetgeving. Dit is eveneens realiseerbaar per 1-7-2014 Ook hier geldt dat de feitelijke toepassing plaats vindt per het eerstvolgende betalingstijdvak na datum inwerkingtreding.

3. Politieke ambtsdragers

De huidige praktijk is ingericht op een vast aantal uren per week afhankelijk van de functie. Dit kan gehandhaafd blijven tot 1-7-2015. Per die datum gaan wij voor die groep uit van inkomstenverrekening (bezoldiging)

2.1.4 Risico's en aandachtspunten

Als gevolg van de wijziging van artikel 8 kan het voor de klant gunstiger zijn om zich te presenteren als verrichter van overige niet-verzekeringplichtige arbeid (freelancer) dan zich als zelfstandige te presenteren. Daarom zullen we waar nodig de instructies op dit punt aanscherpen.

2.2 Overige onderwerpen

De overige zijn uitvoerbaar en handhaafbaar. De beoogde invoeringsdatum van 1 januari 2015 is haalbaar.

Het is al langer de wens van UWV om meer via digitale kanalen met de klanten te gaan communiceren. In dit wetsvoorstel wordt daar de basis voor gelegd. UWV zal intern gaan bekijken op welke onderdelen het eerst gebruik gemaakt gaat worden van deze ruimere mogelijkheden. Eventuele issues omtrent uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid zullen met uw medewerkers worden besproken. Dat geldt ook als er financiële effecten zijn te onderkennen van het in toenemende mate via digitale weg communiceren.

3 Uitvoeringskosten

De financiële consequenties van het conceptwetsvoorstel zijn beperkt. Bij het vaststellen van de uitvoeringskosten zijn we ervan uitgegaan dat het commentaar uit hoofdstuk 2.1 wordt verwerkt in het voorstel. Mocht hier niet toe worden besloten, dan zullen we de financiële consequenties verwerken in de beoordeling van de vereenvoudigingsvoorstellen WAO.

Structurele uitvoeringskosten

Voor zowel 'artikel 8 en 20 WW' als de 'losse voorstellen' worden geen structurele uitvoeringskosten voorzien.

Incidentele uitvoeringskosten

- De implementatiekosten hebben hoofdzakelijke betrekking op enkele aanpassingen in handboeken en werkinstructie, alsmede in externe communicatie. Deze activiteiten hebben een beperkte omvang.
- Daarnaast dienen twee aanpassingen in de ICT-omgeving te worden gedaan: De wijzigingen van artikel 8 en 20 hebben tot gevolg dat de e-learning voor startende zelfstandigen aangepast moet worden. Daarnaast dient de Polisadministratie te worden gewijzigd als gevolg van de aanpassing van artikel 42a WW.

De totale incidentele uitvoeringskosten van het wetsvoorstel, zijn in onderstaande tabel weergegeven.

Tabel 1: Incidentele uitvoeringskosten (x € mln)

Incidentele uitvoeringskosten	2014	totaal
(kosten in € miljoen)		
<i>Artikel 8 en 20 WW</i>		
Aanpassingen handboeken en werkinstructies	0,03	0,03
Aanpassingen e-learning en klantcommunicatie	0,03	0,03
<i>Verzamelwet - losse voorstellen</i>		
Aanpassingen handboeken en werkinstructies	0,01	0,01
Aanpassingen Polisadministratie	0,02	0,02
Totaal	0,09	0,09

Bijlage: Wetstechnisch en juridisch commentaar

In deze bijlage geven we per onderdeel van het voorstel de juridische opmerkingen. Tot slot doen we enkele suggesties voor uitbreiding van het voorstel. Over de inhoudelijke voorstellen heeft afstemming met plaatsgevonden met uw ministerie.

Onderdeel artikel 8 en 20 WW

Betreft een drietal wijzigingen m.b.t. het verliezen en herkrijgen van het werknemerschap uitgezonderd de politieke ambtsdragers.

- het vrijlaten van uren waarop tijdens werk in dienstbetrekking als zelfstandige is gewerkt (voorheen buitenwettelijk begunstigend beleid) wordt gecodificeerd;
- niet-startende zelfstandigen gaan wat betreft de hergeving van werknemerschap onder zelfde regime vallen als startende zelfstandigen;
- eindiging uitkering wegens verlies werknemerschap vindt plaats op basis van een gemiddelde per 4 kalenderweken.

Over de wetswijzigingen, als in het bij de bovenvermelde u-toets gevoegde conceptvoorstel van wet verwoord (art. VII, onderdelen A en B), hebben wij de volgende opmerkingen.

-Art. 8, tweede lid:

1. Gelet op de toelichting is het de bedoeling dat alleen de uren die de betrokkene tijdens de WW-uitkering meer werkt in mindering worden gebracht op zijn WW-recht. Deze bedoeling komt helaas niet tot uiting in de tekst van de voorgestelde tweede zin. In die zin staat dat onder "volledige beëindiging" wordt verstaan: het beëindigen van meerdere uren. De term "volledige beëindiging" slaat weer terug op de eerste zin, waarin onder meer staat dat bij "volledige beëindiging" de hoedanigheid van werknemer herkegen wordt. Dit verband kunnen wij echter niet volgen. Wij hebben de indruk dat deze zin op een misverstand berusten. Dit misverstand zit hem er onzes inziens in dat met die zin gepoogd is iets te regelen dat niet in het tweede lid staat, maar in het eerste lid: het behoud van het werknemerschap (geregeld in het eerste lid) en niet het herkrijgen van het werknemerschap (geregeld in het tweede lid).

2. In de voorgestelde tekst is niet geregeld hoe de meerdere uren moeten worden berekend. Dit is ongewenst want hierdoor zullen tussen UWV en betrokkenen discussies ontstaan over de referteperiode die gehanteerd moet worden en over de vraag of weken van werkverhinderings al dan al dan niet meegeteld moeten worden. Wij stellen dan ook voor om specifiek in de voorgestelde wetgeving aan te geven hoe de meerdere uren berekend worden.

Met betrekking tot een mogelijk door UWV gewenste regeling het volgende.

Om de bovenbedoelde discussies te voorkomen en uit het oogpunt van uitvoerbaarheid heeft UWV in het buitenwettelijk beleid steeds het standpunt ingenomen dat de referteperiode zonder uitzondering de laatste 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan de kalenderweek van het arbeidsurenverlies was. Bijkomend voordeel van deze periode was dat deze in het algemeen overeenkwam met de referteperiode voor het GAA.

Ons voorstel is om aan te sluiten bij de huidige buitenwettelijke regeling. Hier past echter wel een kanttekening. Ratio van de onderhavige uitzondering is dat het niet aangaat om zelfstandige uren van de uitkering af te trekken voor zover op deze uren ook al zelfstandig gewerkt werd naast het werk in dienstbetrekking. Uitgaande hiervan zou de referteperiode voor de berekening van de vrije te laten uren moeten samenvallen met een periode waarin de betrokkene ook daadwerkelijk in dienstbetrekking werkte. Voorafgaande aan 1 januari 2013 was hieraan voldaan omdat het moment van arbeidsurenverlies samenviel met het moment waarop de betrokkene daadwerkelijk

niet meer werkte in dienstbetrekking, ongeacht of de betrokkene nadien loonverlies had of niet. Hierdoor viel een periode van non-activiteit buiten die referteperiode. Vanaf 1 januari 2013 is hier echter verandering in gekomen. Het moment van arbeidsurenverlies is opgeschoven tot het moment waarop zowel het werk is opgehouden als de loondoorbetaling. Hierdoor valt de eventuele periode van non-activiteit voor het arbeidsurenverlies. Zou bij de situering van de referteperiode van het moment van arbeidsurenverlies uitgegaan worden dan zouden ook zelfstandige uren meetellen die niet naast werk in dienstbetrekking liggen. Wij raden aan om bij de door UWV gewenste regeling op dit punt een andere keuze te maken dan in het buitenwettelijk beleid. Dit door de referteperiode te situeren onmiddellijk voorafgaande aan het moment waarop het werk als werknemer geëindigd is.

Wijzigingsvoorstel art. 8

Het gestelde onder 1. en 2. leidt tot het volgende wijzigingsvoorstel van de tekst als aangeleverd bij het u-toetsverzoek:

a. De tweede zin van artikel 8, tweede lid, WW wordt geschrapt.

b. Er wordt een nieuw tweede lid toegevoegd onder vernummering van de daaropvolgende leden:

“2. In afwijking van het eerste lid behoudt een persoon zijn hoedanigheid van werknemer voor zover het aantal uren in een kalenderweek waarop hij werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep verricht niet hoger is dan het gemiddeld aantal uren per kalenderweek waarop hij deze werkzaamheden verrichtte in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het moment waarop de werkzaamheden in dienstbetrekking, waaruit de werknemer werkloos is geworden, eindigden ”

c. In het alsdan derde lid wordt “in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep” vervangen door: als bedoeld in het tweede lid.

d. In het alsdan vijfde lid wordt “derde”: vierde.

-Art. 20, tweede lid:

Hierin is geregeld dat per kalenderweek het recht eindigt voor het gemiddeld aantal uren waarop de betrokkene werkzaamheden verricht uit hoofde waarvan hij niet als werknemer wordt beschouwd gedurende een aaneengesloten periode van vier kalenderweken.

Het gaat dus over een middeling over een periode van vier kalenderweken onafgebroken. In de tekst is niet aangegeven wanneer deze periode aanvangt. Bij het ontbreken van deze nadere aanduiding gaat het om een voortschrijdend gemiddelde. Uit de toelichting begrijpen wij echter dat het de bedoeling is om aan te sluiten bij de betalingsperiode van UWV. Het risico bestaat dat de beroepsrechter de tekst van de voorgestelde bepaling zal laten prevaleren. Gelet hierop raden wij aan om de tekst ook op dit punt aan te passen.

Wijzigingsvoorstel art. 20, tweede lid:

Het bovengestelde leidt tot het volgende wijzigingsvoorstel van de tekst als aangeleverd bij het u-toetsverzoek.

Art. 20, tweede lid, luidt:

“2. Voor de werknemer op wie het eerste lid, onderdeel a, van toepassing is eindigt het recht op uitkering ter zake van het gemiddeld aantal uren per kalenderweek waarop hij werkzaamheden verricht uit hoofde waarvan hij niet als werknemer in de zin van deze wet

wordt beschouwd gedurende de kalenderweken van de betalingsperiode waarin de betreffende kalenderweek zich bevindt. ”

- 6 maanden herlevingstermijn

Het is te overwegen om deze termijn te laten vervallen. In de praktijk heeft deze termijn weinig toegevoegde waarde.

1. Er ontstaat alweer een nieuwe termijn als er één kalenderweek is waarin niet gewerkt wordt in de betreffende 6 maanden. Aangezien het bij de onderhavige niet-verzekeringsplichtige werkzaamheden veelal gaat om onregelmatige werkzaamheden komt dit zeer vaak voor.

2. Als de betrokkene zonder onderbreking de 6 maanden termijn al haalt, blijft herkrijging alleen achterwege voor de kleinste hoeveelheid uren waarin hij tijdens die termijn in een kalenderweek heeft gewerkt. Aangezien het hier – zoals gezegd – veelal over onregelmatige werkzaamheden gaat zal die kleinste hoeveelheid vaak klein en dus in termen van bespaarde uitkering gering zijn.

Hier staat tegenover dat het uitvoeren van deze regel nu al complex is. In de toekomst wordt de uitvoering nog complexer. De hoeveelheid uren waarover het werknemerschap niet meer herkreten wordt, moet namelijk vastgesteld worden aan de hand van een registratie van de werkelijk gewerkte uren. Dit is een andere registratie dan de uren waarop in de toekomst het verlies van het werknemerschap wordt vastgesteld. Het gaat bij dit laatste immers niet over de werkelijk per kalenderweek gewerkte uren maar over het gemiddeld aantal uren per kalenderweek over een betalingsperiode.

- Overgangsrecht voor lopende gevallen

Het verdient aanbeveling om de nieuwe regeling gedeeltelijk onmiddellijke werking te geven en gedeeltelijk alleen van toepassing te laten zijn op nieuwe gevallen. Wij stellen ons het volgende voor.

Het nieuwe art. 20, tweede lid, WW (middeling over de betalingsperiode) krijgt terugwerkende kracht tot een datum waarop wij de middeling kunnen uitvoeren.

Het nieuwe art. 8, derde lid, in de UWV-tekst (blijvend niet-herkrijgen werknemerschap bij niet-startende zelfstandige) is een wijziging ten nadele van de betrokkene ten opzichte van de huidige gedragslijn van UWV. In deze gedragslijn is de CRvB-jurisprudentie van 2012 nog niet verwerkt. Het nieuwe art. 8 brengt echter geen wijziging in de rechtspositie van de niet-startende zelfstandige zoals deze rechtspositie door de CRvB is vastgesteld. Ons voorstel is om op grond van het rechtszekerheidsbeginsel een buitenwettelijk begunstigend beleid te voeren dat inhoudt dat er geen wijziging wordt gebracht in de positie van de zelfstandige ten aanzien waarvan met betrekking tot één of meer rechten die ontstaan zijn vóór de datum inwerkingtreding vrij te laten uren gelden.

Wij zien geen mogelijkheid om dit in geschreven overgangsrecht te vatten.

Het nieuwe art. 8, vijfde lid, in de UWV-tekst (meebewegende herkrijging werknemerschap voor overige niet-verzekeringsplichtige werkzaamheden) is in overeenstemming met de huidige UWV-gedragslijn. Ons voorstel is om dit op een zo vroeg mogelijke datum inwerking te laten treden voor personen wier werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep of als politiek ambtsdrager. Dit kan wel in geschreven overgangsrecht worden gevat.

In schema onze tekstvoorstellen:

Tekst SZW

Artikel 8

1. Een persoon wiens dienstbetrekking geheel of gedeeltelijk is geëindigd, behoudt de hoedanigheid van werknemer, voor zover hij geen werkzaamheden verricht uit hoofde waarvan hij op grond van deze wet niet als werknemer wordt beschouwd.

2. Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, herkrijgt bij volledige beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, indien de werkzaamheden worden beëindigd binnen een periode die gelijk is aan de uitkeringsduur, dan wel binnen anderhalf jaar, indien de uitkeringsduur korter is dan anderhalf jaar.

Indien de in de vorige zin bedoelde werkzaamheden reeds werden verricht voor aanvang van het recht op een WW-uitkering, wordt onder de volledige beëindiging verstaan het beëindigen van de meerdere uren waarop de werknemer gedurende de uitkering dergelijke werkzaamheden is gaan verrichten.

Voorstel UUV: geel geaccentueerd

Artikel 8

1. Een persoon wiens dienstbetrekking geheel of gedeeltelijk is geëindigd, behoudt de hoedanigheid van werknemer, voor zover hij geen werkzaamheden verricht uit hoofde waarvan hij op grond van deze wet niet als werknemer wordt beschouwd.

2. In afwijking van het eerste lid behoudt een persoon zijn hoedanigheid van werknemer voor zover het aantal uren in een kalenderweek waarop hij werkzaamheden in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep verricht niet hoger is dan het gemiddeld aantal uren per kalenderweek waarop hij deze werkzaamheden verrichtte in de 26 kalenderweken onmiddellijk voorafgaande aan het moment waarop de werkzaamheden in dienstbetrekking, waaruit de werknemer werkloos is geworden, eindigen.

3. Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden als bedoeld in het tweede lid, herkrijgt bij volledige beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, indien de werkzaamheden worden beëindigd binnen een periode die gelijk is aan de uitkeringsduur, dan wel binnen anderhalf jaar, indien de uitkeringsduur korter is dan anderhalf jaar.

<p>3. Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam, dat bij rechtstreekse verkiezing wordt samengesteld, of van een algemeen bestuur van een waterschap, herkrijgt bij geheel of gedeeltelijk beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, voor zover die beëindiging plaatsvindt binnen het tijdvak van de bij de aanvang van die werkzaamheden voor die persoon nog geldende uitkeringsduur krachtens deze wet.</p> <p>4. Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden, waarvan hij op grond van deze wet niet als werknemer wordt beschouwd, niet zijnde werkzaamheden als bedoeld in het tweede of derde lid, herkrijgt bij gehele of gedeeltelijke beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, voor zover de werkzaamheden vanaf de aanvang van die werkzaamheden onafgebroken niet langer hebben geduurd dan zes maanden.</p> <p>Artikel 20, tweede lid, komt te luiden:</p> <p>2. Voor de werknemer op wie het eerste lid, onderdeel a, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het gemiddeld aantal uren waarop hij werkzaamheden verricht uit hoofde waarvan hij niet als werknemer in de zin van deze wet wordt beschouwd gedurende een aaneengesloten periode van vier kalenderweken.</p>	<p>4. Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam, dat bij rechtstreekse verkiezing wordt samengesteld, of van een algemeen bestuur van een waterschap, herkrijgt bij geheel of gedeeltelijk beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, voor zover die beëindiging plaatsvindt binnen het tijdvak van de bij de aanvang van die werkzaamheden voor die persoon nog geldende uitkeringsduur krachtens deze wet.</p> <p>5. Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden, waarvan hij op grond van deze wet niet als werknemer wordt beschouwd, niet zijnde werkzaamheden als bedoeld in het tweede of vierde lid, herkrijgt bij gehele of gedeeltelijke beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, voor zover de werkzaamheden vanaf de aanvang van die werkzaamheden onafgebroken niet langer hebben geduurd dan zes maanden.</p> <p>Artikel 20, tweede lid, komt te luiden:</p> <p>2. Voor de werknemer op wie het eerste lid, onderdeel a, van toepassing is, eindigt het recht op uitkering ter zake van het gemiddeld aantal uren per kalenderweek waarop hij werkzaamheden verricht uit hoofde waarvan hij niet als werknemer in de zin van deze wet wordt beschouwd gedurende de kalenderweken van de betalingsperiode waarin de betreffende kalenderweek zich bevindt.</p>
--	---

Tot slot nog een bespreekpunt. Het betreft het hergeven van het gedeeltelijk werknemerschap bij de niet startende zelfstandige. Gaat om de toepassing van de volgende bepaling:

“Een persoon, wiens werknemerschap geheel of gedeeltelijk is geëindigd door het verrichten van werkzaamheden als bedoeld in het tweede lid, herkrijgt bij volledige beëindiging van die werkzaamheden de hoedanigheid van werknemer, indien de werkzaamheden worden beëindigd binnen een periode die gelijk is aan de uitkeringsduur, dan wel binnen anderhalf jaar, indien de uitkeringsduur korter is dan anderhalf jaar.”

De tekst laat ondubbelzinnig toe dat als een niet-startende zelfstandige de extra werkzaamheden definitief staakt, hij zijn werknemerschap voor die uren terugkrijgt. “die werkzaamheden” kan bij een niet startende zelfstandige alleen slaan op de extra gewerkte uren; zijn immers de werkzaamheden op grond waarvan het werknemerschap geëindigd is.

Voor de vrij te laten uren, waarvoor hij het werknemerschap niet heeft verloren kan hij als zelfstandige blijven werken naast de volledige WW-uitkering.

Indien deze voor de klant gunstige/goed uit te leggen uitleg **niet** gewenst is zal artikel 8 hierop aangepast moeten worden.

UWV is voorstander van de voor de klant gunstige regeling maar beseft anderzijds dat de uitvoering en de handhaving er niet eenvoudiger op worden.

Overige onderdelen

Thema Aanpassen aan elektronische dienstverlening

We willen er op wijzen dat de wijziging van artikel 32e Wet SUWI een hoop werk betekent voor de organisatie. UWV moet namelijk wel in regels vastleggen welke communicatie *niet* verplicht digitaal plaatsvindt, en ook hoe deze communicatie dan wel verloopt.

Thema dwangbevel bij verhaal eigenrisicodragers

Wij kunnen ons vinden in de tekstvoorstellen voor het opnemen van een bevoegdheid tot uitvaardigen dwangbevel bij verhaal op de eigenrisicodragers.

Wij zouden echter nog willen benadrukken dat het voor het UWV tevens een kostenbesparing zou opleveren wanneer ook bij het aanspreken van de garantsteller de bevoegdheid tot uitvaardiging dwangbevel wordt opgenomen.

Hoewel het standaard karakter van een garantie is dat op eerste vordering betaald moet worden doet het zich in de uitvoeringspraktijk van UWV regelmatig voor dat de garantsteller niet betaalt op een eerste vordering. In deze situaties moet ter verkrijging van een executoriale titel een procedure voor de civiele rechter worden gestart. Ook in deze situatie geldt dat een civiele procedure hogere invorderingskosten met zich meebrengt.

Voorgesteld wordt om het UWV tevens de bevoegdheid te geven tot het uitvaardigen van een dwangbevel ter executie van invordering bij de garantsteller.

Suggesties voor de Verzamelwet 2014

Verplichtingen WW o.g.v. artikel 26 WW

Op grond van artikel 26 lid 1 sub e WW is de werknemer verplicht mee te werken aan de activiteiten die bevorderlijk zijn voor zijn inschakeling in de arbeid, *bedoeld in de hoofdstukken VI en XA*. Diverse activiteiten die bevorderlijk zijn voor de inschakeling in arbeid zijn niet onder te

brengen in de hoofdstukken VI en XA. Voorheen werden deze activiteiten verplicht gesteld door het op te nemen in het re-integratieplan. Deze mogelijkheid is voor de WW komen te vervallen. Om het mogelijk te maken bepaalde activiteiten te verplichten is het wenselijk dat de zinsnede 'bedoeld in de hoofdstukken VI en XA' komt te vervallen. In dat gevallen kunnen alle activiteiten die bevorderlijk zijn voor de inschakeling in de arbeid verplicht worden gesteld.

Terugvorderen van voorschotten

Naar aanleiding van de tussenuitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 8 januari 2014 ([ECLI:NL:CRVB:2014:12](#)) hebben wij het verzoek om in de Verzamelwet 2014 voor alle wetten die het UWV uitvoert, op gelijke wijze het verplichte karakter van terugvordering van voorschotten op te nemen.

Tekstvoorstel Wet WIA (voorbeeld):

In § 8.2 van de Wet WIA een bepaling invoegen (bijvoorbeeld artikel 73a)

Voor zover bij of krachtens deze wet niet anders is bepaald, wordt een voorschot op de uitkering beschouwd als een uitkering op grond van deze wet.

Ziektewet: Invoegen nieuw artikel 47b

Voor zover bij of krachtens deze wet niet anders is bepaald, wordt een voorschot op de uitkering beschouwd als een uitkering op grond van deze wet.

Enz.

Toelichting: Tot 1 juli 2009 bestond voor UWV de verplichting tot terugvordering van onverschuldigd betaalde voorschotten. Met de inwerkingtreding van de Vierde tranche Awb is de terugvordering van betaalde voorschotten als bevoegdheid in artikel 4:95 van de Algemene wet bestuursrecht opgenomen. Hiermee is terugvordering van voorschotten niet meer in alle, door UWV uit te voeren, wetten op gelijke wijze geregeld.

In artikel 31, tweede lid, van de Werkloosheidswet is bepaald dat een voorschot op de uitkering voor de toepassing van de Werkloosheidswet moet worden beschouwd als uitkering in de zin van de wet. Hetzelfde is in artikel 17 van de Toeslagenwet bepaald voor voorschot op toeslag en in artikel 32 van de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen. In de wetten die de Sociale Verzekeringsbank uitvoert zijn gelijklopende bepalingen opgenomen.

Gelijkstelling van het voorschot met uitkering betekent dat UWV het voorschot, evenals de uitkering, verplicht dient terug te vorderen (artikel 36 WW en gelijklopende bepalingen). Voor voorschotverstrekking in het kader van wetten waarin een dergelijke gelijkstellingsbepaling ontbreekt, zoals de Wet WIA, geldt dat terugvordering van onverschuldigd verstrekte voorschotten plaatsvindt op basis van de bevoegdheid op grond van artikel 4:95, vierde lid, van de Awb.

Dit betekent dat in de uitvoeringspraktijk van UWV twee verschillende regimes voor de terugvordering van voorschotten gelden. Dit is een onwenselijke situatie en vormt een knelpunt in de uitvoering, te meer nu dit betekent dat UWV bij terugvordering van voorschotten inzake de Wet WIA, WAO, Wet Wajong, WAZ en Ziektewet een minder vergaande terugvorderingspraktijk moet inrichten dan voor terugvordering van de uitkeringen zelf.

Om tot een eenvormig regime ten aanzien van terugvordering van voorschotten in de uitvoeringspraktijk van UWV en SVB te komen worden hieromtrent gelijklopende bepalingen opgenomen in alle wetten die door deze uitvoeringsorganisaties worden uitgevoerd.

Een alternatief is om de terugvorderingsbepalingen in de materiewetten aan te passen. Hiebij zou dan voor alle materiewetten (zowel voor UWV als SVB) een passage ingevoegd kunnen worden.

Tekstvoorstel Wet WIA (voorbeeld):

Aan het eind van het eerste lid van artikel 77 Wet WIA een zin toevoegen:

Ook een uitkering die op grond van artikel 4:95 Awb, eerste lid, als voorschot onverschuldigd betaalbaar is gesteld wordt door het UWV teruggevorderd.

Toelichting: Bij terugvordering van onverschuldigd betaalde voorschotten wordt aangesloten bij het verplichte karakter van de terugvordering van de definitief vastgestelde uitkering of toeslag, waarop de voorschotverlening vooruitloopt. De functie van voorschotverlening zou komen te vervallen wanneer bij terugvordering van voorschotten een soepeler regime zou worden aangehouden dan bij terugvordering van de uitkering, de toeslag of de voorziening, zelf. Om onduidelijkheid weg te nemen is in de terugvorderingsbepalingen opgenomen dat ook onverschuldigd betaalde voorschotten die zijn verstrekt in het kader van artikel 4:95 Awb door het uitvoeringsinstituut worden teruggevorderd.

Impact: Met de voorgestelde wijziging wordt geen substantiële beleidswijziging beoogd. Het in alle uitkeringswetten, die UWV uitvoert, opnemen van de voorschotbepaling heeft geen impact op de uitvoeringspraktijk omdat het voorziet in een wettelijke basis voor de bestaande praktijk. Echter, wanneer dit knelpunt in de uitvoeringspraktijk niet hersteld wordt zou dit een grote impact voor de uitvoering hebben. Enerzijds omdat het UWV te maken krijgt met een per wet verschillende uitvoeringspraktijk ten aanzien van terugvordering van onverschuldigd betaalde voorschotten en anderzijds omdat het deels toepassen van een soepeler terugvorderingsregime voor voorschotten zowel hogere uitvoeringskosten met zich meebrengt als ook een groter bedrag aan niet terug te vorderen voorschotten.

Overige punten

* In artikel 30a lid 4 WW is het woord 'van' weggefallen. De juiste formulering moet zijn: "...schort UWV de betaling van de uitkering op...".

* In de artikelen 2:55a lid 4 Wet Wajong, 3:47a Wet Wajong en 55b WAZ moet het laatste deel van het lid luiden: 'schort het ~~uit~~ Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de betaling'. Hierbij valt overigens ook het verschil in het gebruik van de duiding van UWV op, uitgeschreven of afgekort, met het voorgaande punt.

* In artikel 71a WIA is opgenomen dat we de eigen bijdrage die een klant van ons verschuldigd is voor zorg, zonder diens machtiging kunnen betalen aan het CVZ. Naar ons idee moet dit 'CAK' zijn.

* In artikel 42, tweede lid, sub a WW staat de zinsnede 'in tenminste vier kalenderjaren'. Dit moet zijn: 'in ten minste vier kalenderjaren'.

* In art. 2:7 zesde lid van de Wet Wajong is in het woordje voorschrift is de r weggefallen, er staat nu voorschrift.

* Artikel XIII Wet SUWI onderdeel A: Het woordje 'wijziging' in onderstaande tekst moet volgens ons 'intrekking' zijn:

1. In onderdeel b wordt 'artikel 1 of 10 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 oktober 1968 betreffende het vrij verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PbEG 1968, L 257)" vervangen door: artikel 1 van Verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie (PbEU L 141) of artikel 23 van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot **wijziging** van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PbEU L 158).

Overzicht voorstellen UWV tbv u-toets Verzamelwet 2014

I Onderwerp	II Artikel / wet	III Omschrijving	IV Inbrengend cluster en contactpersonen SBK en SZW	V Wetswijziging intern afgestemd ?	VI Wetswijziging met SZW afgestemd ?
1. Typfout	42, tweede lid, sub a WW	<p>In <u>artikel 42, tweede lid, sub a WW</u> staat de zinsnede 'in tenminste vier kalenderjaren'. Dit moet zijn: 'in ten minste vier kalenderjaren'.</p> <p><i>Voorstel gemeld als suggestie voor verwerking in VZ2014.</i></p>	<p>Bert Persoon (SBK / Cluster WW)</p> <p>Alexandra Rebel (JKC)</p>	Ja	Nee
2. Typfout	2:7, zesde lid, Wet Wajong	<p>In art. 2:7 zesde lid van de Wet Wajong is in het woordje voorschrift is de r weggefallen, er staat nu voorschrift.</p> <p><i>Voorstel gemeld als suggestie voor verwerking in VZ2014.</i></p>	<p>Betty van Rij (SBK / Cluster SMZ)</p> <p>Alexandra Rebel (JKC)</p>	Ja	Nvt
3. Dwangbevel bij verhaal garant	84 WIA	<p>Sinds 1 juli 2009 bestaat de bevoegdheid tot uitvaardiging van een dwangbevel slechts indien zij bij de wet is toegekend (artikel 4:115 Awb).</p> <p>In art. 79 WW is de bevoegdheid tot het uitvaardigen van een dwangbevel ter executie van een verhaal op de werkgever opgenomen. In de Ziektewet en de Wet WIA wordt deze bevoegdheid voor verhaal op de werkgever o.g.v. art. 63a ZW en art. 72 en 83 Wet WIA in de Verzamelwet 2014 geregeld.</p> <p>Voor het verhalen op de garant is deze bevoegdheid nog niet geregeld, maar blijkt in de praktijk wel noodzakelijk. UWV moet namelijk naar de civiele rechter voor het verkrijgen van een executoriale titel. Dit brengt hoge invorderingskosten met zich mee. Om die reden is het dus ook wenselijk dat het mogelijk wordt een dwangbevel uit te vaardigen voor de garantsteller die niet op eerste aanschrijving betaalt. Dit is alleen aan de orde bij de WIA. Bij de ZW en WW is er geen sprake (meer) van garantstellen.</p>	<p>Simone Penterman (SBK / cluster Gegevens en premies)</p> <p>Miranda van Nederveen, JKC (JKC)</p>	Ja	Nee
4. Verrekening met werkgever zonder machtiging	39 WW 71 Wet WIA 40 Ziektewet 54 WAO 2:55 Wet	<p>Het komt regelmatig voor dat een werkgever het loon heeft doorbetaald terwijl achteraf blijkt dat zijn werknemer recht heeft op een uitkering. De uitkering wordt dan met terugwerkende kracht toegekend, waarbij recht ontstaat op een nabetaling. De werkgever heeft een vordering op zijn werknemer voor het onterecht doorbetaalde loon. Als de werknemer toestemming verleent dan wordt de uitkering betaald aan de werkgever. Soms</p>	Betty van Rij (SBK / Cluster SMZ)	loopt	Nee

van de werknemer mogelijk maken	Wajong 3:47 Wet Wajong	<p>werkt de werknemer echter niet mee. Het UWV moet dan de uitkering nabetalen aan de werknemer. De werkgever heeft dan een vordering op de werknemer voor het onterecht doorbetalen van het loon. Als de werknemer echter niet wil betalen of geen verhaal biedt dan kan de werkgever een schadeclaim indienen bij het UWV als hij het loon heeft doorbetaald als gevolg van een verkeerde beslissing of het verkeerd handelen van het UWV.</p> <p>Om deze situatie te voorkomen zou in de materiewetten een soortgelijke bepaling kunnen worden opgenomen als (bijvoorbeeld) in <u>artikel 71 WIA</u>, waarin het UWV de bevoegdheid is toegekend om de uitkering - of een deel daarvan - zonder machtiging van de rechthebbende uit te betalen aan CVZ, of, bij een opname, aan de inrichting of aan de gemeente die de opnamekosten betaalt.</p> <p>De bepaling zou dan moeten inhouden dat het UWV de bevoegdheid krijgt om bij nabetaling van een uitkering over een periode waarover de rechthebbende van zijn werkgever loon heeft ontvangen, het deel van de nabetaling dat betrekking heeft op diezelfde periode na te betalen aan de werkgever voor zover de na te betalen uitkering lager is dan, of gelijk is aan, het bedrag aan loon dat ontvangen is.</p>	Miranda van Nederveen en Paul Nieuwenhuis (JKC)		
5. Lacune samenloop doorbetaling WW tijdens ziekte en WAO	43a WAO 47 WAO	Als een werknemer tijdens het ontvangen van een WW-uitkering ziek wordt dan heeft hij de eerste dertien weken recht op doorbetaling van zijn WW-uitkering (DWBZ). Na afloop van de DWBZ is er recht op ziekengeld. Bij toegenomen arbeidsongeschiktheid kan er in sommige gevallen na vier weken ook recht bestaan op heropening van de WAO-uitkering. Voor de samenloop WAO en DWBZ is er geen samenloopbepaling zodat de werknemer recht heeft op twee uitkeringen over dezelfde periode. Voor de samenloop WAO en ZW (na dertien weken) is dit wel geregeld in de <u>artikelen 43a</u> en <u>47 WAO</u> . Voorgesteld wordt om de artikelen 43a en 47 WAO aan te passen zodat ook de samenloop WAO tijdens DWBZ wordt geregeld.	Bert Persoon (SBK / Cluster WW) Gerard Bots / Henk Sebregts / Betty van Rij (SBK / Cluster AG)	Loopt	Nee
6. AIB ook van toepassing op vrijwillige WGA	Art. 21 lid 2 WIA	Geregeld is dat de artikelen 54, lid 3 en 4, 58 en 59 t/m 62 WIA niet van toepassing zijn op de vrijwillige WGA. Dit vanwege de andere berekeningsmethodiek. In art. 60 lid 5 en art. 61 lid 9 WIA zit echter de grondslag voor het Algemeen Inkomensbesluit. Voor de situatie dat de klant inkomen uit arbeid heeft die meer bedragen dan de resterende verdien capaciteit is het van belang dat hiervoor wel het Algemeen Inkomensbesluit geldt.	Betty van Rij (SBK/cluster AG)	ja	nee
7. Verlengen van de wachttijd van 104 weken wegens te weinig re-integratiein-	Art. 29 lid 10 ZW	<p>Het voorstel is om artikel 29, tiende lid ZW als volgt aan te vullen: na plaatsing van een dubbele punt na 'wordt verlengd' en een b vóór 'met de duur van het tijdvak', wordt een nieuw onderdeel ingevoegd, luidende:</p> <p>a. met de duur van de vertraging indien de aanvraag, bedoeld in artikel 64, eerste lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen later wordt gedaan dan in</p>	Betty van Rij (SBK/cluster AG)	ja	Nee

spanningen wg, ook bij te late aanvraag WIA ingeval van einde dienstverband en eigenrisicodra ger ZW		<p>of op grond van dat artikel is voorgeschreven;</p> <p>Toelichting: Een zieke werknemer die na uitdiensttreding ziekingeld ontvangt ten laste van een eigenrisicodrager Ziektewet, dient net als andere zieke werknemers uiterlijk na 93 weken ongeschiktheid tot werken een WIA-uitkering aan te vragen en daarbij een re-integratieverslag in te dienen. Het UWV beoordeelt vervolgens of de eigenrisicodrager en de werknemer voldoende re-integratie-inspanningen hebben verricht. Is de eigenrisicodrager hierin tekortgeschoten, dan verlengt het UWV het tijdvak waarover deze het ziekingeld moet betalen met maximaal 52 weken. Een en ander is geregeld in artikel 26, tweede lid, van de Wet WIA. Artikel 25, elfde lid, van deze wet is van overeenkomstige toepassing, en dit betekent dat de bedoelde verlenging niet meer kan worden toegepast nadat de maximale duur van het ziekingeld, 104 weken, is bereikt. Vraagt de werknemer te laat de WIA-uitkering aan, dan bestaat het risico dat het UWV niet in staat is om tijdig een beslissing over de verlenging te nemen, en dat die verlenging daardoor ten onrechte niet plaatsvindt. Om dit risico te voorkomen moet aan de Ziektewet een bepaling worden toegevoegd die inhoudt dat het te laat aanvragen van de WIA-uitkering leidt tot verlenging van de ziekingelddbetaling. Waar het gaat om loondoorbetaling bij ziekte gelden nu al dergelijke bepalingen, namelijk artikel 629, elfde lid, onder a, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek en artikel 76a, zesde lid, onder a, van de Ziektewet.</p>			
8. Ook de werkgever op verzoek van UWV de mogelijkheid geven het re- integratieversl ag in te laten dienen in geval van uitdienstredin g tijdens de ZW-periode	Art. 38 lid 2 ZW	<p>Artikel 38, tweede lid, derde zin, komt te luiden: De werkgever en de werknemer verstrekken op diens verzoek het re-integratieverslag aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.</p> <p>Toelichting: Artikel 38, tweede lid, van de Ziektewet bepaalt onder meer dat de zieke werknemer die bij uitdiensttreding langer dan zes weken ongeschikt tot werken is geweest en die aansluitend daaraan aanspraak maakt op ziekingeld, op verzoek van het UWV het re-integratieverslag indient dat zijn gewezen werkgever in overleg met hem heeft opgesteld. Dit verslag is nu nog veelal een papieren document. Omdat overheidsorganen de informatie-uitwisseling steeds meer langs elektronische weg dienen te laten plaatsvinden, zal het in de nabije toekomst noodzakelijk zijn dat ook het re-integratieverslag elektronisch kan worden aangeleverd. Het voorschrift dat steeds de werknemer de indiener moet zijn, vormt daarbij een belemmering. Eerder dan werknemers zullen werkgevers in staat zijn de gewenste informatie in die vorm te verstrekken dat het UWV deze adequaat en doelmatig kan verwerken. Het is daarom wenselijk dat de wet ook ruimte biedt voor indiening van het re-integratieverslag door de werkgever.</p>	Betty van Rij (SBK/cluster AG)	loopt	Nee

9. Verzekeringsplicht Ziektewet tijdens WAZO-uitkering	Art. 21 ZW	<p>Voorgesteld wordt om art. 21 ZW aan te passen zodat een eind komt aan het recht op uitkering ZW voor degene die op grond van het ontvangen van een WGA-uitkering, als 'gelijkgestelde' recht heeft op een WAZO-uitkering en uitsluitend om die reden verzekerd is voor de Ziektewet.</p> <p>Het gaat om de volgende situatie:</p> <p>Iemand die een loongerelateerde WGA-uitkering ontvangt heeft op grond van art 3:6 lid1 b onder 2 WAZO recht op een WAZO-uitkering.</p> <p>Echter, het ontvangen van een WAZO-uitkering maakt iemand op grond van art 8c ZW verzekerd voor de Ziektewet. Bij ziekte na afloop van de WAZO-uitkering kan dus een beroep gedaan worden op de nawerking van de Ziektewet ingevolge art 46ZW.</p> <p>Dit betekent dat deze WGA-gerechtigde zomaar 'spontaan' verzekerd wordt voor de ZW en als gevolg daarvan wederom maximaal 104 weken lang recht op een ZW-uitkering heeft.</p> <p>Art. 8a ZW is er destijds gekomen om premie te kunnen heffen over de aldaar genoemde uitkeringen.</p> <p>Het was niet de bedoeling dat hier daadwerkelijk recht op ZW-uitkering zou ontstaan. Om die reden werd dit recht op ZW-uitkering voor een 8a-werknemer dan ook bij art 21 uitgesloten.</p> <p>Later is daar de categorie van art 8c ZW bijgekomen</p> <p>Verzuimd is echter om ook de 8c-werknemer uit te sluiten van een ZW-uitkering.</p>	Gerard Bots (cluster AG)	ja	Nee
10. Re-integratieverplichting WW uitbreiden	Artikel 26 lid 1 sub e WW	<p>Op grond van <u>artikel 26 lid 1 sub e WW</u> is de werknemer verplicht mee te werken aan de activiteiten die bevorderlijk zijn voor zijn inschakeling in de arbeid, <i>bedoeld in de hoofdstukken VI en XA</i>. Diverse activiteiten die bevorderlijk zijn voor de inschakeling in arbeid zijn niet onder te brengen in de hoofdstukken VI en XA. Voorheen werden deze activiteiten verplicht gesteld door het op te nemen in het re-integratieplan. Deze mogelijkheid is voor de WW komen te vervallen. Om het mogelijk te maken bepaalde activiteiten te verplichten is het wenselijk dat de zinsnede 'bedoeld in de hoofdstukken VI en XA' komt te vervallen. In dat gevallen kunnen alle activiteiten die bevorderlijk zijn voor de inschakeling in de arbeid verplicht worden gesteld.</p> <p><i>Afgestemd met SZW dat dit voorstel nog mee wordt genomen in VZ2014.</i></p>	Alexandra Rebel (Cluster WB & JKC)	Ja	Ja
11. Intrekken van ZW-uitkering mogelijk bij niet verschijnen op spreekuur VA	Art. 30a lid 1 onder c ZW	<p>Voorgesteld wordt art. 30a lid 1 onder c ZW als volgt aan te vullen</p> <p>1. Onverminderd het elders in deze wet bepaalde terzake van herziening of intrekking van een besluit tot toekenning van ziekengeld en terzake van weigering van ziekengeld, herziet het /Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een dergelijk besluit of trekt hij het in:</p> <p>a.....</p>	Betty van Rij (cluster AG) Jolanda Visch (JKC)	ja	nee

		<p>b.....</p> <p>c. indien het niet of niet behoorlijk nakomen van een verplichting op grond van artikel 28. 31, 45 of 49 ertoe leidt dat niet kan worden vastgesteld of nog recht op ziekingeld bestaat.</p> <p>Door de toevoeging van artikel 28 ZW aan dit onderdeel wordt het mogelijk om bij het niet verschijnen op een oproep voor een onderzoek bij de VA de lopende ZW-uitkering op enig moment in te trekken als het recht nog steeds niet kan worden vastgesteld. Dat kan nu niet. Voor het niet vast kunnen stellen van het recht bij toekenning van een ZW-uitkering kan wel op grond van art. 45j ZW de ZW-uitkering geweigerd worden zolang het recht op ziekingeld niet kan worden vast gesteld.</p> <p>De artikelen 76 WIA en 36a WAO geven in dezelfde situatie wel de mogelijkheid om de WAO- of WIA-uitkering in te trekken.</p>			
12.	Art. 61 lid 2 WIA	<p>Artikel 61 lid 2 WIA is niet duidelijk. Dit probleem is al in 2012 bij SZW aangekaart (Anton Rommelse) en hierover is nog geen duidelijkheid van SZW verkregen. Dit lid luidt</p> <p>2. De hoogte van de loonaanvullingsuitkering van de WGA-uitkering komt overeen met de hoogte van de loongerelateerde uitkering, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, indien de verzekerden minste zijn overblijvende verdien capaciteit als bedoeld in het derde lid benut of indien voor hem geen inkomenseis als bedoeld in artikel 60 geldt.</p> <p>Toelichting</p> <p>Artikel 61 WIA bepaalt de hoogte van de loongerelateerde uitkering en de loonaanvullingsuitkering. In het eerste lid wordt aangegeven hoe de hoogte van de loongerelateerde uitkering moet worden berekend. In het tweede lid wordt aangegeven dat de hoogte van de loonaanvullingsuitkering op dezelfde wijze wordt berekend als bij de loongerelateerde uitkering, maar wel onder voorwaarde dat de verzekerde ten minste zijn overblijvende verdien capaciteit benut of voor hem geen inkomenseis geldt.</p> <p>Over de betekenis van de vetgedrukte tekst is geen specifieke uitleg opgenomen in de MvT.</p>	Betty van Rij (cluster AG) Caroline Kuijer (JKC)	ja	Loopt nog (namelijk in 2012 al voorgesteld, afstemming nooit afgerond)
13. Woord weggevallen	<u>30a lid 4 WW</u>	'schort het UWV de betaling de uitkering op' moet zijn 'schort het UWV de betaling van de uitkering op'	Alexandra Rebel (JKC)	Nvt	

in de tekst		<i>Voorstel gemeld als suggestie voor verwerking in VZ2014.</i>			
14. Verkeerd woord in de tekst	<u>2:55a lid 4 Wet wijong</u> en <u>3:47a Wet wijong</u> en <u>55b WAZ</u>	'schort uit Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de betaling' moet zijn 'schort het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de betaling' <i>Voorstel gemeld als suggestie voor verwerking in VZ2014.</i>	Alexandra Rebel (JKC)	Nvt	
15. Invorderingsplicht voorschotten	Afhankelijk te kiezen oplossing	Met de inwerkingtreding van de vierde tranche AWB per 1 juli 2009 zijn bepalingen over terugvordering voorschot uit de materiewetten gehaald omdat dit centraal geregeld werd in de Awb. Daarbij is een belangrijke wijziging opgetreden. Op grond van de materiewetten had UWV de verplichting voorschotten op de uitkering terug te vorderen. Op grond van de Awb heeft UWV slechts de bevoegdheid om voorschotten terug te vorderen. Hieromtrent is destijds geen beleid opgesteld. De CRvB vereist nu dat bij het terugvorderen van voorschotten een afweging wordt gemaakt om terug te vorderen. Dat vereist criteria en dus beleid. UWV wil vast de terugvordering kunnen terugvorderen en stelt aanpassing van de wettelijke bepalingen voor. Na aanpassing hoeft er niets te veranderen in de uitvoering. <i>Afgestemd met SZW dat dit voorstel nog mee wordt genomen in VZ2014.</i>	Miranda Nederveen (JKC)	nvt	Ja (John van Dongen)
16. Ontbrekende uitzondering bij opsomming whk-lasten	117b lid 3 WFSV onder c	In artikel 117b, derde lid, onder c worden twee uitzonderingen geregeld, namelijk: 1. De WGA-uitkering die aansluitend volgt op een ziekingelduitkering als bedoeld in artikel 29, tweede lid, onder d, e, f of g, ZW; 2. De ziekingelduitkering als bedoeld in artikel 29, tweede lid, onder a, b of c, die aansluitend volgt op een ziekingelduitkering als bedoeld in artikel 29, tweede lid, onder e, f of g, ZW. Wij missen in dit rijtje de WGA-uitkering die volgt op een ziekingelduitkering als bedoeld onder punt 2.	Marja den Oudsten	Ja	Loopt (Claudia Buijs)

